

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่หลังรัฐประหาร 19 กันยายน 2549 ถึง พ.ศ. 2551 มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ตั้งแต่เหตุการณ์หลังรัฐประหาร 19 กันยายน 2549 ถึงวันที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้รับตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน (พ.ศ. 2551) 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

ลักษณะงานวิจัยเป็นงานวิจัยกึ่งปริมาณและกึ่งคุณภาพ โดยการใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่จำนวน 400 คน และจากการสัมภาษณ์ตัวแทนของผู้นำนักศึกษาจำนวน 15 คน ในการวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูล ได้ทำการประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for Social Science/ Person Computer) พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีการแสดงการมีส่วนร่วมทางการเมืองบ้างบางครั้งตามโอกาส และตามความสะดวกของนักศึกษา และขณะที่นักศึกษาได้ศึกษาอยู่ในปัจจุบัน, อาชีพของบิดา, ประสบการณ์การเป็นผู้นำ, ช่องทางการรับรู้ข่าวสาร และคุณสมบัติของผู้ลงสมัครเลือกตั้งที่นักศึกษาพิจารณา มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิจัยครั้งนี้ยัง พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความสนใจในการติดตามข่าวสารสถานการณ์ทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลางซึ่งไม่ได้ส่งผลต่อการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสาเหตุที่นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความสนใจในการติดตามข่าวสารสถานการณ์ทางการเมืองเพียงในระดับปานกลางก็เนื่องจากการที่นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ขาดความเข้าใจในบทบาทของตนเองต่อการแสดงการมีส่วนร่วมทางการเมือง, ขาดจิตสำนึกในประโยชน์ส่วนร่วม, นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายต่อสถานการณ์ทางการเมืองที่วุ่นวาย, นักศึกษาขาดการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา ครอบครัว ขาดโอกาสในการแสดงออกทางความคิด และขาดการยอมรับจากสังคมในลักษณะของการถูกมองว่าเป็นนักศึกษา, นักศึกษามีสิ่งอื่นดึงดูดความสนใจ เช่น แฟชั่น เกมส์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้มีการเพิ่มหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาท และการเมืองให้กับนักศึกษาในทุกคณะมากขึ้น, ให้ผู้ปกครองและคณาจารย์ส่งเสริมสนับสนุน และเปิดโอกาสให้นักศึกษามีการแสดงออกถึงความคิด หรือมีกิจกรรมให้แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น มีเวทีสาธารณะให้นักศึกษาแสดงออกทางการเมือง โดยเฉพาะการส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมทางการเมือง กิจกรรมเพื่อสังคมต่าง ๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดสำนึกของพลเมือง ความเสียสละ และเกิดจิตสาธารณะที่มุ่งให้ความสำคัญต่อประโยชน์ส่วนรวม เพื่อให้ นักศึกษาตระหนักเห็นความสำคัญในเรื่องการเมืองว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว และออกมาแสดงบทบาททางการเมืองเพิ่มขึ้น

Two purposes of this study, Political Participation of Chiang Mai University Students from 19 September 2549 Coup d'état to B.E.2551, were (1) to examine political participation of Chiang Mai university students from the 19 September 2549 coup d'état to date of appointment of the present prime minister (B.E. 2551), Mr. Abhisit Vejjajiva, and (2) to investigate problems and obstacles in political participation of the students.

This mixed quantitative and qualitative study employed a questionnaire to collect data from 400 Chiang Mai university students. Data were also collected from interviewing 15 representatives of student leaders. SPSS was used for data processing. Findings showed that Chiang Mai university students' political participation was at moderate level. In other words, they participated occasionally depending on opportunity, comfort, field of study, occupation of the father, accumulated experience leadership, information channel, and qualifications of political candidates who students considered. These factors were statistically significant correlated with political participation of Chiang Mai university students.

Findings also revealed that Chiang Mai university students were interested in following political situation in a moderate level which did not affect the demonstration of political participation of the students. The reasons that students were interested in following political situation in a moderate level were that they lacked of understanding of their role in political participation, lacked of public consciousness, and their tiredness of political chaos. They also lacked of support from educational institution, family, opportunity to express ideas, and social acceptance since they were only considered as students. They also had other interesting factors such as fashion, games, and other facilities. The researcher suggests that curriculum should include more role and political contents to all students, guardians and faculties should support and open opportunities for students to express their ideas or to involve in activities that encourage political participation. They should also have public stage to express their political ideas, especially to encourage political participation, social activities in order to stimulate students to have consciousness of being a citizen, sacrifices, and public consciousness so that they would view politics as an important issue and eventually play their role.